

OBRRTNI VESTNIK

Strokovni list za povzdigo in napredek obrtništva dravske banovine

»OBRRTNI VESTNIK«

Izhaja tedensko, in sicer vsak petek in stane:

celoletno Din 40.—
 polletno Din 20.—
 posamezna številka Din 1.—

GLASILO OKROŽNIH ODBOROV,
 OBRRTNIH ZDRUŽENJ IN OBRRTNIH DRUŠTEV DRAVSKE BANOVINE

Uredništvo in upravnništvo: Ljubljana, Cankarjevo nabrežje 9.

Nefrankirani dopisi
 se ne sprejemajo. Rokopisi se
 ne vračajo. Ponatiski dovoljeni
 le z navedbo vira.

Številka pri poštni hranilnici,
 podružnici v Ljubljani 10.860.

XVI. letnik.

V LJUBLJANI, dne 23. junija 1933.

Štev. 14.

Vprašanje okrožnih odborov

Ker nam primanjkuje prostora in ker se nočemo obširno baviti z nestvarnim in demagoškim članikom Pičmanovega lista »Obrtnika« v zadnji številki, se hočemo omejiti za enkrat samo na nekaj ugotovitev:

Neznani »sotrudnik« Pičmanovega lista odklanja na eni strani Okrožne odbore, ki so sedaj samo 4, na drugi strani pa v isti sapi zahteva, da jih naj bo kar 15, in to vsaj 15. Res je, da je treba Okrožne odbore vzdrževati in da so danes doklade že itak težke in občutne, a ako bi imeli 15 Okrožnih odborov bi bilo še več stroškov in še več bremen. Ako hoče namreč pisec v Pičmanovem listu imeti vsaj 15 okrožnih odborov, potem je jasno, da hoče imeti v vsakem srezu eno združenje, kar je tudi razvidno iz njegovega članka. Na ta način hoče on, da bi bilo v Ljubljani samo eno kolektivno združenje, torej, da bi se morale ukiniti vse obstoječe strokovne zadruge tako v Ljubljani, Celju, Mariboru, Novem mestu in da bi v vsakem srezu, tako v radovljiškem, kranjskem, kamniškem, novomeškem, ljubljanskem, torej v vseh srezih sploh smelo biti samo eno združenje. To se pravi, da bi naše strokovne organizacije, ki so bile s težavo zgrajene, morale izginiti s sveta in biti nadomeščene z ogromnimi kolektivnimi združenji. Da bi potem ti mnogobrojni Okrožni odbori v okviru velikanskih kolektivnih združenj povzročili še večje izdatke, je za vsakega, ki ne uganja demagogije, jasno, kajti pisarna za združenje in Okrožni odbor se nikakor ne bi mogla voditi z eno in isto pisarniško močjo, kajti eno združenje bi potem šlo par tisoč obrtnikov. Zaradi oddaljenosti obrtnikov od sedeža tako združenja kot Okrožnega odbora bi bilo poslovanje še bolj otežkočeno. **Po naukih Pičmanovega lista bi se potem morale na vsak način ukiniti zadruge na sedežu sodnih okrajev sploh,**

in bi kolektivna združenja obstojala samo za cel srez. Se enkrat poudarjamo, se to pravi uničenje naše lepo razvite obrtniške organizacije, kajti od danes obstoječih 167 prisilnih organizacij bi padli na nekaj kolektivnih združenj. Zaradi tega je naša uredba o okrožnih odborih upoštevala dejstvo, da so v Sloveniji zadruge razvite in mnogoštevilnejše, pa je torej omogočila, da se okrožni odbori v Sloveniji osnujejo tako, da se že ustanovljene zadruge, torej pridobljene dobrine našega obrtniškega razvoja, ohranijo. Organizacija Okrožnih odborov se je torej izvedla popolnoma v smislu uredbe o okrožnih odborih. Kar se pa tiče imenovanja članov v Okrožni odbor, pa je treba resnici na ljubo povedati, da ni samo ljubljanska Zbornica imenovala člane v Okrožne odbore, ampak da jih je imenovala ravno tako tudi beograjska obrtna zbornica in ravno tako tudi druge zbornice, kjer imajo že okrožne odbore, in je to čisto v smislu omenjene uredbe. Pičmanov list se je zopet pokazal neobjektivnega in je gotovo, da to namenoma dela, kar dokazuje tudi njegovo dvojno merilo. Njemu je dobro znano, da je v Sloveniji, torej na področju ljubljanske skupne zbornice 167 združenj, od katerih je večina strokovnih, med tem ko je na področju zagrebške obrtne zbornice vsega 54 združenj, od katerih je 52 kolektivnih, a na področju beograjske ločene obrtne zbornice, ki je trikrat večje od našega slovenskega, pa je vsega samo 87 kolektivnih združenj. Tu so torej popolnoma različne prilike in razmere in je jasno, da se z istim merilom tukaj ne sme meriti, ampak je treba upoštevati prilike take kot so. Te objektivnosti pa Pičmanov list ne spravi skupaj, ampak venomer trdi, da je črno, kar je belo, vse kar napravi kdo, ki ni njegovega mišljenja.

Lepi uspehi naših fotografov

Velesejska razstava je dokazala, da fotografija že davno ni več slučajni pogled aparata, nego fotografova umetnost

V enem najlepših samostojnih paviljonov, v paviljonu zavoda za pospeševanje obrta zbornice TOI, so na zadnjem velesejsmu razstavili svoja dela številni fotografi iz vseh naših krajev, pa je posebno razveseljivo dejstvo, da so bili udeleženi tudi fotografi iz manjših in manj pomembnih mest, kjer ljudje še danes smatrajo delo fotografa kot nekaj manj vrednega, ne pa umetniškega.

Na razstavi portretnih fotografov (morda naziv ni bil ravno popolnoma posrečen) je razstavilo lepo število naših poklicnih fotografov. Nastopili so sedaj prav za prav prvič, dočim so amaterji doslej razstavljali že večkrat s prav lepimi uspehi. Ugotoviti pa moramo pred vsem, da je bila ta razstava poklicnih fotografov docela drugačna od one amaterskih, tako po svoji vrednosti, kakor tudi po razstavljenih motivih, pa smo dobili s tem nekaj novega, nevsakdanjega, kar bi želeli še večkrat videti in v še pestrejšem pregledu.

Razstave so se udeležili gg. Jug Franc iz Kranja z lepimi ženskimi portretom, Pavlovič Jakob iz Brezovice z ljubkim starčkom in dvemi krajevnimi motivi, Pavlin Mila z Jesenic z izrazitimi, res naštudiranimi portreti starčka in krajevnimi motivi, Pelikan Josip iz Celja z mnogimi slikami, od katerih naj omenimo portrete, cerkveno notranjost, ekstazo plesalke, Gangla, patrijarha, tovarniško delavnico, barvne slike, Rogaško Slatino in dve lepi narodni noši, Mavec Josip

(foto Grabjec) iz Ljubljane s tremi karakterističnimi svetlobnimi študijami istega obraza, Šelhavs Franc iz Škofje Loke s tremi slikami deklice, mladeniča in moža, Slibar Minka z izdelano in neizdelano povečavo, Hudnik Franjo iz Ljubljane s krajem v planinah in tremi portreti, Šmuc Jože iz Ljubljane z Madono, ljubljanskimi motivi, otrokom v snu in nočnim pogledom na Ljubljano, Kralj Franc iz Ljubljane z damo in tipičnim našim starim postrežkom Francem Hudnikom, Blaznik Avgust iz Škofje Loke s kmečkim starčkom in starko, Bešter Velčan iz Ljubljane z otrokom s svečo, skupino in smehom dekleta, Perissich Leopoldina iz Celja s starko pri molitvi, mladeničem in dobro povečavo, ki nazorno prikazuje razliko med amaterskim delom in delom v ateljeju, Hibšer Hugo s 13 interijeri in reprodukcijami, v katerih je odlično uspel, Dornik Josip iz Kočevja s petimi slikami iz narave in sladko cigareto, Weiss Janko iz Polzele z dekletovim portretom, Korzun Josip iz Ljubljane s podčastnikom na konju, Pogačnik Josip iz Ljubljane s šestimi slikami iz narave in tremi portreti, Kunc Franc iz Ljubljane s tremi obrazi in Sv. Primožem nad Kamnikom, Mancini Tone iz Ljubljane s šestimi slikami zanimivih obrazov, Holynski Karl iz Ljubljane z desetimi slikami, večinoma obrazi (Leica posnetki), končno pa še enkrat Pogačnik Josip iz Ljubljane z 11 slikami izrazitih obrazov in Pelikan Jo-

sip iz Celja s 30 Leica posnetki iz življenja.

Ta razstava naših poklicnih fotografov nam je dokazala, da v napreduku ne zastajajo niti najmanjše z amaterji, kakor je doslej prevladovalo splošno mnenje, nego jih še prekašajo.

Vse slike je ocenila komisija, katere člani so bili gg. Hafner, Hibšer, Kunc, prof. Kos, Pelikan in prof. Santel, pa so od 10 dosegljivih točk dosegli 1. mesto Pelikan z motivom (8.1 točk), 2. mesto Perissich z Dalmatincem (8 točk), 3. mesto Pogačnik s starko (7.8 točk), 4. mesto Hibšer z Dukičevim hodnikom (7.6 točk) in prav toliko točk Pogačnik s pokrajino na 5. mestu, 6. mesto Hibšer s tovarno (7.1 točk) in prav toliko točk Hibšer z interijerom na 7. mestu in Pelikan s starim duhovnikom na 8. mestu, 9. in 10. mesto pa sta dosegla s 7 točkami Dornig s pokrajino in Šmuc z Ljubljanskim gradom. Iz gornjega je razvidno, da je prvo mesto iz motivov zasedel Pelikan z 8.1 točkami, prvo mesto iz portretov Perissich z 8 točkami in prvo mesto iz interijerov Hibšer s 7.6 točkami. Končni rezultati ocenjevanja posameznih udeležencev te prve naše razsta-

ve portretnih fotografov pa so sledeče: od desetih dosegljivih točk so dosegli Pelikan 9.6, Pogačnik 9, Hibšer 8.4, Perissich 8.2, Pavlin 8, po 7.4 Kunc in Mancini, Mavec 7.3, po 7.2 Šmuc in Holynski, Dornik 7.1, Pavlovič 6.8, po 6.6 Šelhavs in Blaznik, Kralj 6.4, Hudnik 6.3, Bešter 6.2, Jug 6, Weiss 5.4 in Korzun 4, za retušo pa Slibar 7.6 točk.

Poleg odličnih razstavljalcev iz Ljubljane moramo zlasti pohvaliti podeželske in sicer Milo Pavlin z Jesenic, Pavloviča iz Brezovice, Blaznika in Šelhavs iz Škofje Loke, Dornika iz Kočevja in Beštra iz St. Pavla, ki so vsi odlične priče, da se je okus naših podeželskih fotografov prav tako dvignil, kakor onih stalno v mestih nastanjenih.

Naglasiti moramo končno, da ta razstava ni le dokaz sposobnosti naših fotografov, temveč ima tudi pomen, da v njej posetniki spoznajo lepoto sodobne fotografije. Moralni uspeh je izredno zadovoljiv, pa moramo le še enkrat poudariti našo željo, da bi se take razstave naših poklicnih fotografov čim večkrat ponavljale in tako predstavile javnosti našega fotografa ne le kot obrtnika, nego tudi kot umetnika.

Naši mesarji v borbi za svoj obstoj

Ustanovitev Zveze mesarskih združenj za dravsko banovino

u— Čim tesneje sodelovanje, čim bolj povezano delo, čim večja vzajemnost in čim krepkejša organizacija so znaki današnjih časov. Kakor že mnogi drugi obrtniki, tako so seveda tudi naši mesarji že dalj časa stremeli za močno organizacijo, ki naj bi vsestransko ščitila njihove interese in jim dajala smernice za smotreno delo.

6. junija je bilo v veliki kazini dvorani dobro obiskano zborovanje, katerega so se udeležili številni delegati iz vseh naših krajev, navzoča sta pa bila tudi zastopnik 400 zagrebških mesarjev, predsednik njihove organizacije, znani mesarski obrtnik g. Mokrovic in tajnik g. Ivančić, kateri je zastopal Zvezo hrvatskih obrtnikov v Zagrebu. Zborovanje je prvi pozdravil predsednik pripravljalnega odbora nove Zveze g. Dimnik, vodil pa ga je g. Zajc. Udeležili so se ga zastopnik kr. banske uprave in g. bana samega g. dr. Šink, zastopnika Zbornice TOI podpredsednik g. Rebek in g. dr. Koče, zastopnik mestne občine svetovalec gosp. Urbas, ravnatelj mestne klavnice gosp. dr. Pestotnik, predsednik Okrožnega odbora združenja obrtnikov g. Pristou, zastopnik Obrtniškega društva g. Igljč, tajnik Zveze združenj gostilničarskih obrti g. Petelin in drugi.

Lepo utemeljeno in izvajano poročilo o današnjem položaju naših mesarskih obrtnikov zlasti z ozirom na položaj v dravski banovini je podal g. Windischer iz Novega mesta. Očrtal je težek položaj, v katerega so zašli mesarji, pa je naglašal potrebo zaščite kmetov, vendar pa ne tako, da bi radi tega morali trpeti mesarji. Zavrnil je kot škodljivo klanje živine po kmetih, kar pa je poleg škodljivosti tudi v nasprotju z obrtnim zakonom. Kljub temu,

da je konsum mesa padel, so bili davki zvišani,

kar je ustvarilo še težji in nevdržnejši položaj v tem stanju.

Vsako pomoč sta obljubila zastopnika kr. banske uprave g. dr. Šink in Zbornice TOI g. Rebek, vendar pa sta naglašala, da naj bi tudi mesarji uvidno gledali na njihov trud za pomoč temu stanju, ker so težkoče večkrat zelo velike, obzirnost pa mora biti vsestranska, da ne bi na škodo enega stanu bilo poboljšano stanje drugega stanu. Potrebno bi bilo noveliranje obrtnega za-

kona z ozirom na nujne potrebe mesarskega stanu.

G. Žan je predlagal obširno resolucijo v smislu predlogov g. Windischerja. Resolucija obravnava v glavnem klanje živine po kmetih, davčno vprašanje, določitev cen, ki naj bi se izvajala sporazumno s strokovnimi združenji in upoštevajoč splošne danes omajane denarne razmere. Glede določanja cen bi bilo najumestnejše načelo proste trgovine. Resolucija obravnava tudi vprašanje stanovskega naraščanja in se postavlja na stališče, da more mesarski obrtnik imeti na vsaka 2 pomočnika le 1 vajenca. Za vajence ne bi bilo potrebno uvesti plačila v podeželju, kjer imajo obrtniki običajno vajence v popolni oskrbi, v mestih pa naj bi se določilo sporazumno z obrtnimi strokovnimi organizacijami, ker razmere niso v vseh krajih enotne.

Dosežen je bil popoln načeln spoznanje, pa je bila resolucija soglasno sprejeta. Le v nekaterih točkah je bila na predlog g. Kauriča iz Zagreba dopolnjena.

Zborovanje je zaključil prijeten družaben večer.

7. junija so si zborovalci ogledali ureditev ljubljanske mestne klavnice pod vodstvom ravnatelja g. dr. Pestotnika, nakar se je ob pol 12. vršil v sejni dvorani Zbornice TOI ustanovni občni zbor Zveze mesarskih združenj za dravsko banovino. Prisostvovali so delegati mesarskih združenj iz Ljubljane, Ljubljane okolič, Celja, Litije, Novega mesta, Maribora, Kamnika, Škofje Loke in Pedeska iz Kočevja. O delu akcijskega odbora je poročal tajnik g. Pirc, nakar so bila navdušeno sprejeta pravila in izvoljen odbor, ki ga sestavljajo gg. predsednik Jakob Dimnik iz Device Marije v Polju, prvi podpredsednik Franc Zajc iz Ljubljane, drugi podpredsednik Franc Rebeuschegg iz Celja, tajnik Ivo Žan iz Ljubljane, blagajnik Josip Toni iz Ljubljane, pregledniki pa gg. Fiedler iz Maribora, Urbas iz Ljubljane in Dolinšek iz Ljubljane poleg še drugih obrtnikov.

Tudi mi želimo novoustanovljeni Zvezi največje uspehe v delu za dobrobit naših mesarjev, čestitajoč ji k že tako lepim uspehom in tako številnemu odzivu pri ustanovitvi, kar najbolj dokazuje, da je bila ta nova organizacija res prepotrebna.

Pravkar je izšla prva strokovna knjiga za prikrojevanje damskih oblačil

PRIREJENA ZA STROKOVNJAKE, SAMOUKE IN SOLSKI POUK.

Cena knjigi Din 120.—, člani krojaške zadruga jo dobe v zadrugi pisarni za znižano ceno Din 100.—

TOALETA

Sestavil, risal, spisal in izdal

T. KUNC

lastnik konc. strok. šole in damskega salona, Ljubljana, Sv. Petra c. 4-II.

Hočevar Lojze:

Znižanje obrestne mere — življenjska potreba obrtnika

Pred kratkim sem govoril s priprostim in zelo pridnim obrtnikom iz ljubljanske okolice, ki si je s trdim delom ustvaril majhno, a dobro idočo delavnico. Pripovedoval mi je, da si je izposodil l. 1928. okrog 40 tisoč dinarjev. Prva leta ni mogel odplačevati obrotkov in šele l. 1931. si je toliko opomogel, da je kljub krizi in težkim časom s svojim solidnim delom pridobil zaupanje pri strankah. Od tega časa naprej je redno plačeval obroke, toda zaradi visoke obrestne mere in zaradi zamudnih obresti se je dolg podvojil, tako da je zaradi tega prisiljen plačati še enkrat toliko kot si je izposodil. Takih primerov imamo nešteto. Visoka obrestna mera ubija veselje do podjetništva in onemogoča obrtnikom razmah. Pomisliti moramo, da je n. pr. leta 1928. pomenila vsota 40 tisoč dinarjev gospodarsko vse nekaj drugega kakor danes. Ako si si pred leti izposodil 40 tisoč dinarjev, da si opreliš svojo delavnico ali dobaviš primerne stroje, potem lahko rečemo, da je danes ne glede na druge momente vrednost nabavnega materiala padla, a na drugi strani si obvezan vrniti isto vsoto pod enako visokimi obrestmi, kakor si jo dobil prejšnja leta, ko je bil zaslužek mnogo lažji in ko je bilo za denar veliko lažje. Jasno je, da če z nazadovanjem zaslužka in z zmanjšanjem vrednosti blaga treba tudi znižati obrestno mero, ki mora biti vedno prilagodena gospodarski moči ali z drugimi besedami, obrestna mera je tisti regulator, tisto merilo, ki se mora prilagoditi gospodarstvu. Gospodarstvo pa je danes v skrajno težkem položaju in zlasti mali človek, mali obrtnik, nikakor ne zmore prenašati obrestne mere v taki višini kot je to sedaj slučaj, ko mora plačevati okrog 12-odstotne obresti od posojene vsote. Vsak gospodar in tako tudi vsak obrtnik si posodi denar zato, da si pomaga v svojem obrtu in da zasluži toliko, da preživlja sebe in svojo družino.

Obrestna mera mora biti taka, da je znosna, torej, da omogoča obrtniku, da pomaga kot rečeno sebi z odplačevanjem obresti in glavnice vred. Nikdo, ki gospodarsko misli, si ne posodi denarja zato, da bo samo odplačeval visoke obresti brez izgleda, da bo sploh mogel plačati glavnico in da bo nazadnje uničil samega sebe. Dejstvo je, da je v večini evropskih držav gospodarska uvidevnost privedla do tega, da se je obrestna mera znižala. Temu vzhledu bi morali slediti tudi pri nas. Naš znani nacionalni ekonom vseučiliški profesor Bajkić je odločno

PLINSKE NAPRAVE

P. n. občinstvu, osobito hišnim posestnikom odnosno stavbenikom vjudno javljam, da imam kot prvi in edini v naši banovini pravico in obrtno pooblaščenje, da smem izvrševati, popravljati in napravljati sam vse potrebne plinske naprave in vode bodisi za kopalnice, kuhinje, ogrevalnice in sploh vse tozadavne hišnogospodarske in industrijske naprave v vsaki pogodeni izmeri. — Kot prvi tovrstni domač, aprobiran strokovnjak se priporočam vsem interesentom

NOVAK PETER, izprašan mojster za vse plinske naprave. — Gregorčičeva 11, Ljubljana, Gradšče.

izjavil v lepih besedah naslednje: »obrestna mera je danes previsoka in nikdo ne more plačevati večjih obresti od onih, ki jih dobi (namreč od posojenega denarja) zaradi tega je treba na vsak način znižati obrestno mero. In prav je tako! Znižanje obrestne mere more celotnemu gospodarstvu samo koristiti in nikomur škodovati. Z znižanjem obrestne mere se poživijo gospodarstvo, torej poveča obrok in promet. Od povečanega prometa pa ima koristi vsakdo, tako tudi upniki in denarni zavodi, ki na ta način pridejo vsaj do možnosti, da bodo izplačevali vloge bolj likvidno in lažje kot dosedaj. Zahteva našega obrtništva in zlasti obrtnega odseka ljubljanske Zbornice za TOI, da se obrestna mera zniža in da ne sme znašati več kot 6 odstotkov, je koristna in hvale vredna tudi z vidikov splošnega gospodarstva.

»Obrtniška samopomoč« posluje nemoteno dalje

Glede na odlok kr. banske uprave državne banovine, da se ukinja začasno vse pomožne blagajne (samopomoči) in vse zavarovalnice na zadrugi podlagi, obveščamo tem potom vse naše člane in obrtnike, da »Obrtniška samopomoč« s tem odlokom ni prizadeta.

Vse poslovanje se vrši redno naprej. Prosimo vse člane, da takoj poravnajo zaostale prispevke, kakor tudi prispevke za drugo tromesečje. V kratkem bomo razposlali članstvu pravila. Opozarjamo, da znaša letna članarina 20 Din in redni mesečni prispevek ali premija 10 Din za vsakega člana. Držite se točnega plačevanja, da ne bo zaostankov na zavarovalnici in nepotrebnih stroškov na opominih.

Dolžnost vsakega obrtnika je, da zavaruje sebe in svoje pri »Obrtniški samopomoči«, ki je strogo stanovska ustanova. Prispevki so tako malenkostni, da jih lahko zmore vsak obrtnik.

Apeliramo na vse tovariše obrtnike, da se takoj prijavijo v zavarovanje. Vsa pojasnila brezplačno. Pošljite znamko za Din 3.— za odgovor. Ne sme biti

obrtnika, ki ne bi bil član te ustanove. Pokažimo svojo stanovsko zavednost! Proč z osebnim sovraštvom, ki nam samo škoduje in pokažimo, da smo složni. Le na ta način postane »Obrtniška samopomoč« velika in močna stanovska blagajna, ki bo nudila svojcem umrlega člana prepotrebno podporo.

Zavedajte se izreka: V slogi je moč!

Obrtniška samopomoč, reg. pom. blag.,

Ljubljana, Beethovnova ulica 10

(pritličje levo, Zbornica za TOI)

Jubilej zvestega učitelja naših mizarjev

u— V svojem 75. letu je prof. gosp. Josip Tratnik še vedno čil in vedno najboljši tovariš in svetovalc našim mizarjem v št. Vidu in vsej tamošnji okolici. Kljub bližajočemu se osmemu križu še vedno zvesto poučuje strokovno risanje za mizarje v št. Vidu, pa tudi na strokovni šoli salezijancev na Rakovniku. Nad pol stoletja že vrši svoje vzgojno delo in neštete so njegove zasluge, katerih pa se v svoji veliki skromnosti komaj zaveda.

Ljubljanski velesojem je prvič predstavljal širokim plastem naše javnosti visoko umetniško delo naših mizarjev, pa jim tako tudi omogočil uspešno tekmovanje z ostalimi in udejstvovanje med domačini. Gotovo je za te lepe velesojemske uspehe tudi ne mala zasluga ravno delo prof. Tratnika, ki je prvi opozoril naše mizarje na izredno pomemben značaj takih razstav. In od tedaj jih vodi vedno, svetuje jim, brezplačno izdeluje načrte, brezplačno nadzira delo in pomaga povsod, kjer ga za to naprosijo. Z očetovsko ljubeznijo nasleduje napredek vsakega posameznika in ga vedno bodri k vztrajnosti in delu.

Ime prof. Tratnika poznajo naši marljivi mizarški obrtniki širom cele Slovenije, pa ga tudi globoko spoštujejo. Njihovim željam za še mnogo čilih let profesorju Tratniku se pridružujemo tudi mi in želimo še mnogo takih idealnih, požrtvovalnih in nesebičnih mož, ki naj bi sledili njegovemu lepemu vzgledu.

Gostilničarji so zborovali

13. junija so v dvorani hotela Metro pol zborovali gostilničarji na poziv Zveze združenj gostilničarskih obrti za dravsko banovino. Za zborovanje je vladalo izredno veliko zanimanje, kar dokazuje udeležba blizu 400 delegatov vseh gostilničarskih zadrug iz cele banovine.

Predsednik zveze g. Majcen je po uvodnih pozdravnih besedah razpravljal o trošarinskem vprašanju, ki je bilo prav za prav pravi povod tega zborovanja. Navajal je dejstva, da s sedanjim trošarinskim zakonom niso prizadeti le člani iz vinorodnih okolišev, nego iz cele banovine. Kljub neštetim intervencijam do danes ta zakon ni bil izpremenjen, pa je radi tega bil uničen tudi vinogradnik vsled izostanka največjih konsumentov-gostilničarjev. Seveda je cena vina padla pod minimum, tako da danes vinogradnik ne more pri prodaji vina dobiti povrnjenih milijonov pridelovalnih stroškov. Vlaki so sicer, in v njih najbolj železničarji, marljivi posredniki za vinskih kupčijo, ker ga prinašajo tudi v večjih količinah iz vinorodnih krajev, vendar pa to ni pomembno za vinsko trgovino, ker ti kvantumi še vseeno niso značilnejši. Gostilničarji so danes obremenjeni s 34 davščinami, zaščiteni pa skoro nikjer. Res je, da nekatere odredbe štiti gostilničarja, vendar pa njihovo izvajanje v praksi izgleda vse drugače.

V utemeljitvi zahtev resolucije je g. Majcen poudaril, da imajo danes gostilničarji za 70% prometa manj, kakor preje. Priznal je, da se zlasti Zbornica TOI trudi z vsemi silami za izboljšanje stanovskega položaja, vendar pa isto ni dosegljivo vsled trošarinskega zakona.

Najaktualnejše potrebe so danes ukinitve krošnjarjenja z vinom, ukinitve točenja pod vejo, revizija točilnih taks z ozirom na današnji splošni gospodarski položaj in sprememba tar. post. 62. taksnega zakona tako, da bi odpadla grupacija točilne takse po različnih krajih in da bi se razdelila na 12 razredov.

*

Tečaj za damsko krojenje v Ljubljani. Zavod za pospeševanje obrta Zbornice za TOI priredi v Ljubljani tečaj za damsko krojenje. Poučeval bo koncesionirani strokovni učitelj g. Teodor Kunc iz Ljubljane. Tečaj bo trajal od 3. do 20. julija t. l. Zbornični zavod PO da udeležencem na razpologo vse potrebne pripomočke in učila. Pristojbina, vstevši odškodnino za dobavljene pripomočke, znaša Din 150.— ter jo je poslati obenem s prijavo neposredno Zavodu za pospeševanje obrta Zbornice TOI v Ljubljani. Ker je že sedaj toliko interesentov, da je prostih le še nekaj mest, se na poznejše prijave ne bo oziralo. Prednost imajo mojstri in mojstrice, sprejemajo se pa tudi pomočnice in pomočniki krojaške stroke. — Prijavni rok je do 1. julija t. l.

*

Združenje usnarjev za dravsko banovino je imelo 11. junija dopoldne svojo II. redno skupščino v Ljubljani. Zborovanje, katerega se je udeležil g. Pristou kot zastopnik Okrožnega odbora obrtniških združenj, je vodil do sedanji načelnik g. Pollak Ivan, ki je poročal o delovanju uprave v preteklem letu. Pri volitvah, ki so se vršile po novem obrtnem zakonu, je bil za predsednika združenja izvoljen g. Ivan Pollak, za podpredsednika g. Franc Greif iz Maribora. Zborovanje, na katerem so se pretresala vsa važna usnarska vprašanja, je trajalo 2 in pol ure.

Mestna hranilnica

v Ljubljani, Prešernova ulica št. 3, s podružnico na Miklošičevi cesti št. 13, je največja regulativna hranilnica v Jugoslaviji.

Ima vlog nad 430.000.000 Din, rezervnih zakladov pa nad 10 milijonov dinarjev.

Ljubljanska

Za pupilne naložbe pa sodni depozitni oddelek, za varčevanje mladine izdaja domače hranilničke, za pošiljanje po pošti pa svoje položnice. Za vse vloge jamči mestna občina z vsem svojim premoženjem in davčno močjo.

Hranilnica kupuje in prodaja tudi devize in valute najkulantneje. Ta posel opravlja v svoji podružnici na Miklošičevi cesti. Telefon centrale št. 2016 in 2616, podružnice št. 2367, poštni čekovni račun centrale št. 10.533, podružnice št. 16.138.

Uradne ure za stranke so od 8—12.

OBRTNA BANKA V LJUBLJANI

CENTRALA: KONGRESNI TRG 4

PODRUŽNICA: LJUTOMER

Telefon št. 2508

Račun pri poštni hranilnici v Ljubljani št. 12.051

Telefon št. 2508

Daje kredite v obrtne svrhe, pospešuje ustanavljanje obrtnih in industrijskih podjetij, izvršuje vse bančne transakcije najkulantneje. Vloge na knjižice in na tekoči račun se obrestujejo kar najugodnejše, vezane vloge po dogovoru primerno višje